

imela ali žito ali ribo, in ubila sta mnoge žene ter iménje njih jemála sebi. Prišla sta na Bélo Jézero in bilo je pri njiju ljudj drugih tri stotéro. A v to dôbo se je priključilo, da je od Svetoslava dánj (davek) pobírat prišel Jánj, sin Višátin, in povedali so mu Belojézerci, kakó sta dva vólhva izbila uže mnoge žene ob Volgi in ob Šéksni vódi, ter da sta zdaj prišla semkaj. Jánj, izpítavši (izprašavši), čegôva sta smrda (podlôžnika), in zvédevši, da svojega kneza, pošlje k tistim, ki so bili okolo njiju, ter jim reče: „dajte ta dva smrda sem, ker sta mojega kneza!“ Ljudj tega nijso poslušali. A Jánj pride sam brez orožja. Rekli so mu njega družína: „ne hodi brez orožja; osramé te!“ Ali on velí družíni vzeti orožje, in bilo je dvanajst hlapcev ž njim. Otíde k njim do lésa. A ljudj so stali, izpolčivši se (v réd se postavivši) protivu njemu. Kadar je šel Jánj s topôrcem (sekíro), stopijo od njih trije možjé in pridó k Jánju, rekóč mu: „vidéč ideš na smrt; ne hodi!“ Potem so se súnili nánj ter jeden je grešíl Jánja s topôrom, a Jánj je obrnil svoj tôpor in udaril ga s tiljem (zadnjo stranjó sekíre), in rekél družíni, séči jih. Ali oní so zbežali v lés, ubívši tu popa Jánjevega. A Jánj, všedši v grad k Belojézercem, reče jim: „ako ne ujámete vólhвов teh, ne pojdem od vas tudi léto dníj.“ A Belojézerci so šli ter ja ujéli in privédli k njemu.

(Dalje prih.)

Kratke pripovedke.

Čevljar.

Ljudevit je bil sin bogatega trgovca. Imel je mnogo lepih igrač in lepih knjižic. Domá je imel učitelja, ki mu je vse lepo razlagal ter se je po končanem nauku tudi ž njim sprehajal po prekrasnem vrtu, ki so ga imeli oče poleg hiše. Čudno, da Ljudevit pri vsem tem ni bil nikoli vesel in zadovoljen.

Necega dné se je Ljudevit sprehajal z učiteljem po nekej ulici. Sprehajajoč se, prideta do neke hiše, iz katere se je slišalo veselo petje. Ljudevit postoji in reče učitelju: „To je pač zeló bogat človek, ker takó veselo poje.“

Učitelj, ki je dobro znal, da je to ubog čevljar, reče Ljudevitu: „Stopiva v hišo k temu veselemu človeku!“

Ko stopita v hišo ubožnega čevljarja, vpraša ju čevljar, kaj bi rada. „Prišla sva,“ reče Ljudevit, da vas vprašava, zakaj ste zmirom tako veseli in dobre volje.“

Čevljar mu odgovori: „Jaz pridno delam po ves dan ter si zaslužim toliko, da morem pošteno živeti. Vse moje zaupanje je pri Bógu in Bog mi pomaga, kakor vsacemu pridnemu človeku. In zdaj recite, zakaj bi ne bil vesel?“

Ljudevit se vrne z učiteljem domóv in odsihdob je bil vedno vesel in zadovoljen, ter je pogostoma mislil na ubožnega čevljarja.

Mali Peter.

Mati so večkrat pripovedovali malemu Petru o preljubem nebeškem očetu, ki je vse ustvaril in nam vse daje, česar potrebujemo. Peter je ma-